

Σεραφεί μου γοις
και αγαπητά αδελφια,

ως τώρα μάθανα κατὰ κάποιον τρόπο τὰ νέα
Σας από τον αγ. Γεωργίου, με τον ίδιο διατηρούσαμε μια
επιστή. Τώρα όμως από γινόμενα να τον απολύουν το απόγευ-
μα είναι κάπως δύσκολο γιατί διήρθε αν βρίσκεται στο αερο-
πορίον στο κυριο ή στη Λευκωσία ή αν είναι εξωτερικός.
Όπως όμως από τα δύο να αν συμβαίνει ο Γεωργίου δι-
κόποι με κανένα τρόπο να δουλεύει να έρθει ως επιστή
μαζί μου γιατί είναι βίβαιο ότι θα τον παρανοηθούν με
την ελπίδα εξοίδα να βγάλουν να κ για πάντα. Μπορεί
να μη τον παρανοηθούν βήμα με βήμα αλλά θα έχουν
ανθρώπους δικούς τους στο αεροπλάνο του και θα προσπαθή-
σουν από μικρές κινήσεις που θα μας γυρίσουν να κ να
βγάλουν. Το ίδιο κάμνουν και με Σας και με όλους τους
συγγενείς έχουν των παρανοημένων. Γιαντί χρειάζεται
μεγάλη προσοχή σε όλους όσων μας.
Επειδή φοιτών είναι δύσκολο να κ αλλά με επιστή
σκέφτηκα ότι καλό θα ήτο να Σας έστειλα ένα
γράμμα μέσω του ταχυδρομείου, το οποίο νομίζω ότι
θα πάρετε. Έτσι θα μπορούσε να μάθετε τα δικά
μου τὰ νέα. Βίβαιο ίσως δι' έχετε την ευχέρεια
να μου στείλετε τα δικά Σας. Δι' απλά όμως, μη
συννοηθείτε. Είναι βίβαιο ότι ο καλός Θεός θα Σας
έχει όλους μαζί. Να κερδίσετε την δουλειά Σας και να
έχετε ήσυχη την ψυχή κ Σας. Να μη σκέφτεστε να κ

ρον, τίποτε γὰ μᾶλλον. Κάνουμε τὴ δουλειά μας μὲ
ἡσυχία συνείδηση ὅτι ἐπιζητούμε ἔτσι, ἵνα σπουδάζω
τὸν ὁσπίο ὅχι μόνο αὐτὴν ἢ ~~προσφορὰ~~ ἀλλὰ καὶ καθε
ἄλλη θυσία, ὅσο μεγαλύτερη μὲ ἂν εἶναι, ἀξίως νὰ
γίνῃ γὰ τὴν ἐκκλησία σου.

Ὁ Θεὸς ἀσφαρῶς εἰσφέρει τὸ ἔργον μας καὶ εἶναι
σιγῆρα ὡς δὲ μὴδὲ βοηθῶν νὰ τὸ τελεώσωμε.

Εἶναι πολλοὶ φοβεροὶ πρὸς τὰς ἀσυνήθεις καὶ ἐκείνους.
Ἰδίως ποικίλοι πρὸς ἀφίπταν τὸ κινῆσαι καὶ ἄλλοι ἐπὶ
ἄσυνήθεις καὶ ἀπὸ ἕνα ὡσπίο καὶ συζητήσασθαι
τὴν καρὰ σου δὲ νοιώσασαι.

Συνεπῶς ὡς ἴσως μὴ μὲν ὁ Θεὸς μᾶλλον ἀγνώσκει νὰ
βρεθῶμε καὶ ὡς ὅσοι μᾶλλον εἰς σὺν ἡμῶν μὴ εἰς
κέρδιον. Δὲν εἶναι δὲ τὸν παράφρονα νὰ γίνῃ
αὐτὸς πολλοὶ σύντροφοι, ἂν οἱ ἴσχυροί μας κατακλύθω
ἀνεκφυθῶν, ἴσως καὶ μὴ, ὅσο ἀνίσχυροί εἶναι
ὅταν ἀνεκφυθῶν μὴ τὸ δίδωμαι καὶ θελήσασθαι
νὰ δώσωμε μὴ ἱκανοποιήσασθαι τὸν εἰς τὴν ψυχὴν
μας. Ἡ ὑπερήδως ἀξίως εἶναι εἰς ἔκδοξιν νὰ
κάνουμε μὴ ἀνεκφυθῶν ἴσως καὶ πρὸς ἡμῶν
καὶ τὸ ὡς ὡσανεὶ εἶναι ὅτι δὲ ἀρεσασθῆναι
νὰ τοὺς δώσωμε ἀκόμη καὶ ἡμῶν μὴ δὲ, ὅσοτε
καὶ δὲ κατακλύθω γὰ κατὰ, ὅσο ἀκατάβητοι
εἶναι ἢ ἀξίως μας γὰ τὴν ἀσυνήθειαν τῆς
ἐκκλησίας μας. Ὅσα γὰ ὡσανεὶ, εἰμὲν ἀσφα-
σιόητοι, ἀσυνήθως ἀπὸ καθε ἀξίως φορὰ, νὰ σταθῶμε

αυτόν ηρα δόι πορο ορισμό μας. Καμιά διναρμ
πάνω δη γη δη είτα άρμνη να μας ζυγιον.

Κατά τα άλλα κερνοδμε δσο δη φανταφοδα
κατά. Αν μπορούσατε έσω και μια ματιά να
μην πήρετε θα καταλαβαίνατε πόσο δη κρέατα να
στενοκρέατα καδόνου. Άλλωστε με το να στενο-
κρέατα (αυ και δη δαντάρμα να ομβαίνη και η
ύδαο με έα) δη θεωρείται η κατάρτασθ.
Τόνναντων νομίζω πως κρέατα να είδα κερνίφαοι
με μιά και να παραμαζίρε τον θεό να μιά
αγιώση να φανοδμε "άγιοι της Πατρίδος".

Τί γίνεται η κοίτα; Μεγάλοσ; Φανταφομα
δη θα έμε εζούμνη κωσζίρα.

Έχω να τη δώ ένα εζούμνη κρόνο, όπως έζουτ έα.
Ήταν μια μάρα όταν κερνούσα διαδυνα από το
κρηό και έγραφα σ' ένα σπιτε από το δασίο μωροδοσ
να δω το σπιτε του δούρηου. Ουμάρμα τότε έδε
το πασπούς μου την κέρη από την τζαρία, την καλέ-
βασε δη έρφο και έσκαφε μαζί μου με έρετ.

Θάθετα να μων και έμύ κωνά, να έσκαφε και έμύ
ζίρο μαζί της ... κατά δη μωροδοσ. Όσολ να
μωροδοσμε σίντομα. Με τότε σπλά φεζά
σε όζουτ έα

Έα έσωνμίο και 25.000 Με άφρον
με να ποράσει απόμετε της
μωροδοσ και μωροδοσ να
μωροδοσ της ατζέ ζέ
μωροδοσ.
27/9/57. Κόσων
ην κίσρω.